

dan Udtalelse er tilstede med Hensyn til Op-
retholdelsen af Forfatningen af 18de Novem-
ber 1863.

Det næste Udsnit af Adressen behandler
Forfatningsspørgsmaalet. Det er allerede af
den høitærede Konseilspræsident bemærket, at
Hovedsætningen i dette Udsnit er falsk. Hoved-
sætningen er den, at den hedenfærne Konges
Liv hengik under forfattede Bestræbelser for at
sikre det danske Rige en af Fremmede uafhæn-
gig Stilling i Monarkiet, uden at dette Bærf
dog lykkedes ham, og at denne Opgave er gaaet
i Arv til Hans Majestæt den nuværende Konge.
Hvad der herved siges til, er Alle vitterligt.
Den Omstændighed nemlig, at dette Udsnit be-
gynner med at omtale Forfatningen af 18de
November, og de derefter følgende Udtryk i
samme Udsnit vise klart, at der her tales om
at tilveiebringe den Statsordning, som man
paa den ene Side betegner ved en nærmere
Tilslutning mellem Kongeriget og Slesvig og
paa den anden Side ved Holsteens Udsondring.
Men, som sagt, det er af Konseilspræsidenten
blevet bemærket, at det ikke forholder sig saa-
ledes; rigtignok blev det bestridt, idetmindste
tildeels, af En af de ærede Forslagsstillere,
som nylig havde Ordet, men, efter min Over-
beviisning, med fuldkommen Uret. Gaae vi i
Tanken tilbage til Notabelforsamlingens Tid,
da var der jo ganske vist dengang Spørgsmaal
om en saadan Ordning; der fremkom Forslag
dertil, og Mange sættede Lid til disse Forslag.
Men det vil erindres, at den 28de Januar
1852 forkyndte Frederik den Syvende ved en
høitidelig Rundgjørelse, at han ikke længere vilde
bygge paa disse Forslag, men at hans Opgave
vilde være at forene Statens forskjellige Be-
standdele under en Fællesforfatning til Be-
handling af Fællesanliggenderne. Det er jo
en Kjendsgjerning, som er Alle vitterlig, at en
saadan Fællesforfatning virkelig kom istand den
2den Oktober 1855, og, da den ophævedes for
Holsteens og Lauenborgs Vedkommende den 6te
November 1858, skete det med den udtryffelige
Udtalelse fra den hensøvede Konges Side, at
hans Bestræbelser fortsat skulde være rettede
paa, at der toges Forholdsregler til en Gjen-
forening af de Landsdele, som høre til det
tydske Forbund og dem, som ikke høre dertil.

Ganske vist er der Omstændigheder, som kunde
tyde paa, at denne Opgave var forladt i den
sidste Tid af Frederik den Syvendes Regjering.
Rundgjørelsen af 30te Marts 1863 og endnu
mere det Forfatningsforslag, som sidste Gang
forelagdes Rigsraadet, kunde aabenbart tyde
derpaa; thi i dette Forslag var optaget den
Bestemmelse, at Forfatningen af 2den Oktober
1855 var ophævet; men det er jo ogsaa de Herrer
bekjendt, at denne Bestemmelse paa Forslag af
Regjeringen udvoteredes af Forfatningsforlaget
og findes derfor ikke i Forfatningen af 18de No-
vember. Efter min Overbeviisning altsaa er
Hovedsætningen i dette Udsnit af en saadan
Beskaffenhed, at den ikke kan staae sin Prøve
ligeoverfor den historiske Sandhed. Der siges
i Udsnittets Begyndelse, at vi med oprigtig Til-
fredsstillelse have seet, at Hans Majestæt Kon-
gen har hævdet vor Frihed og Selvstændighed
ligeoverfor Ublandets Forestillinger og For-
dringer om Ophævelsen af Grundloven af
18de November forrige Aar, og der søies til i
Slutningen, at Folket vil være rede til at
bære de tunge Offre, der maatte kræves for
at understøtte dets Konge i Bevarelse af det
ældgamle danske Kronland Synderjylland i
dets uadstillelige Forbindelse med Kongeriget.
Den Maade, hvorpaa dette omtales, tyder,
saavidt jeg sijnner, derhen, at for de
Herrer Forslagsstillere har Hovedestretykket
ligget ikke paa Bevarelsen af Monarkiets In-
tegritet, men paa Forfatningsspørgsmaalet.
Dette troer jeg, er en urigtig Opfattelse. Jeg
troer endogaa, at det vilde være muligt paa
en saadan Maade at tvinge Forfatningsspørgs-
maalet frem, paa en saadan Maade at fast-
holde en vis Opfattelse i saa Henseende, at
man derved netop kunde bringe det tilveie,
som man allermeest maatte frygte for. Man
siger, at en Fællesforfatning for Danmark og
Slesvig vil være det stærkeste Baand til at
knytte de af det tydske Forbund uafhængige
Landsdele til hinanden. Ere de Herrer saa
sikre paa, at dette under alle Omstændigheder,
under alle Forhold er en Sandhed? (So! So!)
Ere de Herrer sikre paa, at ikke netop en
Fastholden i denne Mening kunde blive, hvad
man man allermindst vil, at det skulde blive,
nemlig en Kniv, der overskar det bestaaende